

Oponentní posudek Diplomové práce

České vysoké učení technické v Praze - Fakulta architektury

Ústav urbanismu - Ateliér Kuzemský & Kunarová

Autor diplomové práce: Anna Zíková

Název práce: Bydlení Nový Střížkov – „hledání zahradního města“

Oponent: Ing. arch. Tomáš Hanus

Rozsah zadání diplomové práce je na pomezí mezi čistě urbanistickou úlohou a návrhem konkrétních domů, navíc ztíženým o obecnou otázku možného směru uvažování o zahradním městě. Proto předmětem mého hodnocení budou základní principy a směry návrhu, a ne hledání jednotlivostí, které pro celek nemají rozhodující úlohu, jelikož není možné v takovémto zadání věnovat dostatek péče všemu.

Základní rozhodnutí navrhovat v lokalitě vícepodlažní bytové domy, mi připadá uměřené a vyspělé rozhodnutí, tím spíše když lokalita na první pohled svádí spíše k menším drobným domům. Oceňuji snahu se popasovat s ne zrovna nízkou kapacitou zastavění.

Ze situace i axonometrie je projekt velmi uvěřitelný. Diplomantka protáhla ulici Chrastavskou v její původní šíři včetně stromové aleje skrze svůj pozemek. Tenhle přirozený a možná až na první pohled očekávatelný krok však dává jasně najevo, že toto není uzavřená nová lokalita. Díky tomuto protažení působí naopak samozřejmě, že je podstatná část pozemku veřejnosti nepřístupná. Oceňuji, že zakončení osy nesklouzává k patosu, byť k tomu takováto řešení často svádějí. Prostě dojdete nakonec ulice k výhledu, a to úplně stačí.

Rozdělení na dva polootevřené bloky vymezující si vlastní polosoukromý prostor působí přesvědčivě a samozřejmě. Mimo protažení ul. Chrastavské a obchozí komunikace podél polootevřených bloků je jediným veřejným prostorem „plácek“ na rozhraní nové a staré struktury. Velmi by záleželo na konkrétní povaze místa, nicméně jako jakýsi přechodový kloub dvou charakterů zástavby se mi toto jeví jako chytré a zároveň jednoduché řešení.

Tak, jak je projekt strukturálně navržen a v jaké lokalitě se nachází, je zjevné, že správně nastavené používání plochy v úrovni parteru bude pro úspěch projektu klíčové. Tady projekt z mého pohledu svým možnostem ovšem nedostál. Neexistuje univerzální výpočet na to, kolik lidí má sdílet vnitroblok, tak aby přirozené sdílení, komunikace a interakce obyvatel domů fungovala příjemným způsobem. V tomto ohledu vstupují do hry samozřejmě i další faktory, s kterými vystavěný fyzický svět nemá nic společného. Nicméně rozsah polosoukromých vnitrobloků respektive počet lidí, kteří sem mají přístup je myslím zjevně příliš velký, na to aby fungoval, tak jak diplomantka předpokládá. Tím spíš, že v přízemí jsou byty, které nemají přirozený filtr ve formě předzahrádek. Vnitrobloky jsou dostatečně velké, takže vznik soukromých zahrádek by nic z prostorových kvalit vnitrobloku neubral. Navíc terénní zlomy, tvořené vystupujícími podzemními garážemi ke vzniku soukromých zahrad, které by byly výškově oddělené, přímo vybízejí. Zde bych očekával, že kombinace ryze soukromého a polosoukromého světa může vnitroblok správným způsobem nastartovat.

Podobný nevyužitý potenciál a případný problém vidím v nastavení vztahu navržených domů a široké nově protažené ulice Chrastavská. I zde se v přízemí bydlí. Je jasné, že toto nikdy nebude rušná ulice, nicméně vztah bydlení v přízemí v přímém kontaktu s ulicí je třeba řešit. Je například nasnadě jednoduše zkopírovat řešení, které je přítomné ve stávající ulici Chrastavská. Reference použité v této diplomové práci z prostředí Břevnova se mi nezdají zcela použitelné. V tomto směru mám připomínku i k podobě protažené ulice se stromovou alejí, kde chodník doléhá přímo k domům, následuje asfaltová cesta a poté je zde vysoký betonový obrubník jasně oddělující zelený pás. Tímto formálním řešením se myslím dostáváme do jiného typu prostředí, než diplomantka popisuje. Není možné jít do detailu všude, nicméně toto místo pro návrh důležité je.

Mimo dva polootevřené bloky se zde nachází i jeden soliterní pětipodlažní dům, stojící ve velmi citlivé poloze vzhledem k napojení na stávající strukturu města. Jeho perimetr je veřejně přístupný, ovšem v přízemí se opět bydlí. Dům je navržen tak, jako by byl součástí bloků, ale tak tomu zjevně není. Zde projekt poněkud ztrácí svoji dosavadní srozumitelnost.

Balkony, které jsou na většině perimetru domů, jsou chytře nastaveny. Poskytují jak soukromí, tak možnost rozhledu z nejzazšího cípu. Automaticky tak generují vizuální charakter fasádám, který mi přijde v prostředí vnitřní městské periferie možný. O jednoduchý detail i míru soukromí by se navržená treláž jdoucí přes všechna patra uměla uspokojivě postarat. Tento potenciál by se v dalších stupních dal posunout dál. Naopak u severních fasád jakoby chyběla jasnější úvaha o tom, jaký charakter mají mít. To co je ale zásadnější je podoba štítových fasád otočených do stávající ul. Chrastavská, které jsou to první co přichází vidí. Tyto fasády jsou pro mě nepochopitelně téměř slepé.

Nastavená struktura bytů a schodišťových jader je adekvátní. Zejména jádra v širších traktech jsou velmi efektivní. Naopak ty v užších domech by mohla být výrazně menší. Jednotlivé byty nabízejí příjemný prostorový komfort, navíc jsou ve struktuře domů často spojitelné i dělitelné. Diplomantka tak prokazuje, že nastavená struktura bytů se dá jednoduše variovat. Je ovšem potřeba dát do budoucna pozor na často neadekvátně velkou výměru jednotlivých bytů, protože současná realita trhu je neúprosná.

Návrh má srozumitelně definovaný záměr a je ve svém počátku dobře nastaven. Struktura i podoba bytů je zjevně fungující. Chybí zde ovšem jasnější hierarchizace vztahů v úrovni přízemí, která je pro vytyčený záměr klíčová. Vizuální charakter domů má jak své silné momenty, tak ovšem i zjevně nedořešená místa.

Navrhuji hodnocení C.

V Praze dne 29. 1. 2022

ing. arch. Tomáš Hanus

